

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 429/2025
02.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз бр.392/25 од 18.03.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр.862/24 од 21.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 02. априла 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 392/25 од 18.03.2025. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 862/24 од 21.01.2025. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 103. став 1. тачка 5) и члана 104. став 6. Кривичног законика у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Трећем основног суда у Београду К бр.97/21 од 09.07.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ и једног кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. КЗ, па пошто су му претходно утврђене казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривична дела из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ казне затвора у трајању од по три месеца, а за кривично дело из члана 185. став 4. КЗ казна затвора у трајању од шест месеци, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци, која ће се извршити на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског наздора. Истовремено је одређено да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно, посебним решењем, а законски заступник оштећених, ББ, упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 862/24 од 21.01.2025. године, поводом жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА – адвоката Станка Грујичића, пресуда Трећег основног суда у Београду К бр.97/21 од 09.07.2024. године преиначена је тако што је на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП према окривљеном АА одбијена оптужба да је извршио два кривична дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ и једно кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. КЗ.

Истом пресудом, на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а на основу члана 258. став 3. ЗКП законски заступник оштећених ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Врховни јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз бр.392/25 од 18.03.2025. године само против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр. 862/24 од 21.01.2025. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 103. став 1. тачка 5) и члана 104. став 6. КЗ у вези члана 3. став 1. тачка 8), те члана 5. став 3. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и утврди да је побијаном пресудом учињена повреда закона у корист окривљеног АА.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу адвокату Станку Грујичићу, Врховни суд је у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство седници већа било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни суд је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда, основано Врховни јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 862/24 од 21.01.2025. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 103. став 1. тачка 5) и члана 104. став 6. КЗ, у вези члана 3. став 1. тачка 8), те члана 5. став 3. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, јер је погрешно закључио да је у погледу кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског

материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. КЗ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, чланом 3. став 1. тачка 8. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима („Службени гласник РС“, број 32/2013) прописано је да се овај закон примењује на учиниоце који су према малолетним лицима извршили, поред осталог, кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. КЗ, док је одредбом члана 5. став 3. истог закона прописано да кривично гоњење и извршење казне не застаревају за кривично дело из члана 3. тог закона, која су извршена према малолетним лицима.

Одредбом члана 4. истог закона прописано је да, ако одредбама тог закона није другачије прописано, сходно ће се примењивати одредбе Кривичног законика, Закона о извршењу кривичних санкција, Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица и Законика о кривичном поступку, из које одредбе произилази да се тај закон у конкретном случају има примењивати као *lex specialis*.

Имајући у виду наведено, то је по оцени овога суда Виши суд у Београду погрешно закључио да је према окривљеном АА у односу на кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. став 4. КЗ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, те је доносећи одлуку да се према окривљеном на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбије оптужба, учинио повреду кривичног законика из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 103. став 1. тачка 5) и члана 104. став 6. КЗ у вези члана 3. став 1. тачка 8. и члана 5. став 3. Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, обзиром да кривично гоњење за ово кривично дело, учињено према малолетним лицима, не застарева, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца.

Стога је Врховни суд, усвајајући поднети захтев за заштиту законитости као основан, донео пресуду којом је утврдио наведену повреду кривичног закона у корист окривљеног, не дирајући при томе у правноснажност побијане пресуде.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић